

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Concilia Galliæ Narbonensis

Baluze, Etienne

Parisiis, 1668

Biterrense. 1351.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14646

CONCILIUM BITERRENSE
 Habitum anno MCCCLI.

*Litteræ Petri Archiepiscopi Narbonensis ad
 Hugonem electum Episcopum Biterrensem,
 suffraganeum suum; quibus eum invitatur ad
 Concilium quod in urbe Biterrensi celebra-
 turus erat VII. die mensis Novembris anni
 MCCCLI.*

PETRUS Dei & apostolicæ sedis gra-
 tia sanctæ Narbonensis Ecclesiæ Ar-
 chiepiscopus, venerabili fratri Hugoni ea-
 dem gratia electo Episcopo Biterrensi, suf-
 fraganeo nostro, vel ejus Vicario generali
 in ejus absentia, salutem & sinceram in Do-
 mino caritatem. Inter assiduas curas & sol-
 licitudines quæ ministerio nostro incum-
 bunt, de salubri statu Ecclesiarum nostra-
 rum civitatis & diocesis ac provinciæ nec-
 non & gregis nobis commissi sollicitè nos
 cogitare convenit, ut in ipsis vigeat tran-
 quillæ beatitudo quietis, pacisque, salutis,
 ac libertatis gratia nutriatur, & quæ in
 eisdem non absque dispendio ministrorum
 & cultus detrimento divini servari novi-
 mus, per appositionem congrui modera-
 minis in melius reformemus, & tandem
 officij nostri debitum in actibus dirigendis,

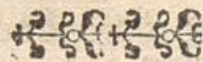
veritatem imitantes, lucem amantes, libenter evitare nodosæ difficultatis involucrum hanelamus; & illam semper in nostris ordinationibus servari cautelam intendimus, ut de ipsis proveniat commodum, adeo quòd aliis non immineat detrimentum. Cùm igitur pro quibusdam arduis negotiis civitatem & diocesim ac provinciam nostras necnon & libertatem ecclesiasticam tangentibus, super quibus ad debitam provisionem & reformationem unà vobiscum & aliis suffraganeis nostris intendimus concedente Altissimo interponere sollicitudinis nostræ partes, præsertim cùm tangatur communiter status Ecclesiarum civitatis & diocesis ac provinciæ prædictarum, provinciale Concilium ordinavimus convocandum, videlicet die VII. Novembris, Biterris in vestra Ecclesia cathedrali; ea propter vos tenore præsentium monemus ac etiam exhortamur ut unà nobiscum die & loco prædictis in dicto provinciali Concilio Deo præside celebrando, ad quod Concilium præfatos diem & locum cum diebus sequentibus quos ad hoc continuare vel prorogare contingerit, vobis & aliis peremptoriè assignamus, personaliter comparere curetis, vòsque ad id præsentium tenore citamus. Mandantes vobis insuper quatinus interim citetis & peremptoriè au-

auctoritate nostra & tempore congruo omnes
 & singulos Abbates, Præpositos, Deca-
 nos, & Priores Ecclesiarum collegiatarum
 & alias personas ecclesiasticas regulares &
 seculares non exemptas, quæ debent &
 consueverunt in dictis Conciliis interesse
 de usu, consuetudine, vel de jure; exemp-
 tos verò, si qui sunt, exhortantes, ut per-
 sonaliter, Conventus verò & Capitula &
 Collegia vestræ civitatis & diocesis per
 procuratores idoneos ad hoc specialiter
 constitutos cum sufficienti mandato, in ip-
 so provinciali Concilio compareant dicta
 die, inibi continuè moraturi, donec ea quæ
 in dicto Concilio tractanda fuerint ad ho-
 norem Dei, provisionem Ecclesiarum, pro-
 fectum animarum, & utilitatem subdito-
 rum provinciæ antedictæ, per dicti Conci-
 lij providentiam finem debitum fortiantur.
 Ne verò dicti subditi vestri, quos præsens
 tangit vel tangere potest negocium, igno-
 rantia causam possint prætere, de præ-
 missis præsentis litteras in vestra synodo,
 quam interim tenebitis, eisdem publicare
 & denuntiare curetis. Ut autem superflui-
 tatum & pomparum inanium jactantiam
 præcludamus, vobis tenore præsentium
 inhibemus, sub virtute sanctæ obedientiæ
 injungentes, ne ultra decem equitaturas
 & duos saumerios sive gerulos pro vobis &

vestra familia adducatis, cū ad dictum provinciale Concilium venietis; Abbatibus vestrę diocesis ex parte nostra nihilominus injungentes quōd ultra quinque equitaturas ad longius & unum saumerium seu gerulum secum adducere non pręsumant; si vos & Abbates prędicti reprehensionis nostrę aculeos de inobedientia volueritis evitare. Reddite litteras portitori earum sigillo vestro impendente sigillatas in signum receptionis earundem. Datum in castro nostro de Montillis nostrę diocesis die antepenultima mensis Septembris, anno Domini M C C C L. primo.

*Ejusdem Archiepiscopi epistola ad Arnaldum
Episcopum Magalonensem, pro
eadem causa.*

PETRUS Dei & apostolicę sedis gratia sanctę Narbonensis Ecclesię Archiepiscopus, vener. fr. A. eadem gratia Episcopo Magalonensi &c. *Omnia ut in superiore, nisi quod pro Biterris in vestra Ecclesia cathedrali, quod habetur in epistola ad Electum Biterrensem, in ista legitur, Biterris in Ecclesia cathedrali. Datum ut supra.*

*Alia ejusdem Archiepiscopi epistola ad
Prepositum & Capitulum Magalonense,
pro eadem causa.*

PETRUS &c. prudentibus viris Præposito & Capitulo Magalonensi, salutem in salutis auctore. Perspicaciùs attendentes quòd correctioni & reformationi ecclesiasticæ disciplinæ dare remedium præsentis vitæ habet subsidium, & æternæ remunerationis cernitur præmium expectare, & quòd hujus vitæ novitas negligit quæ ab antiquis patribus fuerant hæctenus providè & consultè constituta, nisi frequentius memoriæ reducantur, nósque, qui, licèt indigni, ad pastoralis officium providente Altissimo fuimus assumpti, sanctorum patrum vestigia debeamus, quantum nobis est possibile, imitari, contra quorum quippe saluberrimè instituta agimus, si quod ipsi divino statuerunt consilio non servamus intactum; idcirco juxta sanctorum patrum ordinationes, pro correctione & emendatione ministrorum ac reformatione status Ecclesiarum nostrarum civitatis, diocesis, & provinciæ Narbonensis, provinciale Concilium Biterrisin Ecclesia cathedrali die septima mensis Novembris proximè ventura ordinavimus convocandum. Quamobrem considerantes quòd il-

lud quod quæritur à pluribus, facilius invenitur, & quòd ubi multa consilia, magna salus, testimonio Sapientis dicentis illud firmiter iudicium quod plurimorum sententia comprobatur; ideo vos in Domino exhortamur quatenus vos Præposite personaliter, & Capitulum per procuratorem idoneum & sufficienter instructum ad hoc specialiter deputatum, dictis die & loco cum aliis diebus sequentibus qui ad hoc fuerint opportuni, in dicto Concilio comparere & interesse curetis, circa ea quæ tractaturi & ordinaturi sumus unà vobiscum super statu Ecclesiarum dictarum nostrarum civitatis, diocesis, & provinciæ partes vestri ministri impensuri; & hoc cum paucis equitatis & moderatis expensis, si nostræ representationis aculeos de inobedientia volueritis evitare. Reddite litteras portitori earum sigillis vestris impendentibus sigillatas in signum receptionis earundem. Datum ut suprâ.

*Epistole ejusdem Archiepiscopi ad reliquos
suffraganeos & Capitula Provinciæ
Narbonensis.*

PETRUS &c. vener. fr. Gisberto eadem gratia Episcopo Carcassonenfi &c. ut in superioribus. Datum ut suprâ.
Petrus

PETRUS &c. ven. fr. Iohanni eadem gratia Nemaufensi Episcopo &c. *ut in epistola ad Episcopum Magalonensem.* Datum ut supra.

P. Dei & apostolicæ sedis gratia sanctæ Narbonensis Ecclesiæ Archiepiscopus ven. fr. G. eadem gratia Episcopo Electensi &c. *ut in superiore.*

PETRUS &c. prudentibus & providis viris Priori & Capitulo Electensi &c. *ut in epistola ad Capitulum Magalonense.*

PETRUS &c. prudentibus viris Priori & Capitulo sancti Poncij Thomeriarum &c. *ut in superiore.*

PETRUS &c. ven. fr. Stephano eadem gratia Episcopo Elnensi &c. *ut in epistola ad Episcopum Magalonensem.* Datum ut supra.

PETRUS &c. prudentibus viris Archidiacono & Capitulo Elnensi &c. *ut in epistola ad Capitulum Magalonense.*

PETRUS &c. ven. fr. Helix eadem gratia Episcopo Vticensi &c. *ut in epistola ad Episcopum Magalonensem.*

PETRUS &c. prudentibus viris Præposito & Capitulo Vticensi &c. *ut ad Capitulum Magalonense.* Datum ut supra.

PETRUS &c. prudentibus viris Archidiacono & Capitulo Lodovenfi &c. *ut in superiore.* Datum ut supra.

PETRUS &c. dilecto nobis in Christo

G

Archipresbytero Narbonesij, vel ejus locum tenenti, salutem in salutis auctore &c. *ut in epistola ad Electum Biterrensem usque ad verbum* tangentibus, super quibus ad debitam provisionem & reformationem unam cum suffraganeis, Abbatibus, Præpositis, Decanis, Capitulis, Prioribus, & aliis personis ecclesiasticis dictarum civitatis & diocesis ac provinciæ nostris intendamus concedente Altissimo &c. *ut in epistola ad Electum Biterrensem, usque ad verbum* Biterris in Ecclesia cathedrali. Eapropter vobis præcipimus & mandamus, districtius injungentes, quatinus citetis & peremptorie auctoritate nostra & tempore congruo omnes & singulos Abbates, Præpositos, Decanos, & Priores Ecclesiarum collegatarum & Conventuum & alias personas ecclesiasticas regulares & seculares non exemptas, quæ debent & consueverunt in dictis Conciliis interesse de usu, consuetudine, vel de jure; exemptos verò, si qui sint, exhortantes ut personaliter, Conventus verò & Capitula & Collegia vestri archipresbyteratus per procuratores idoneos ad hoc specialiter constitutos cum sufficienti mandato &c. *ut in epistola ad Electum Biterrensem, usque ad verbum* profectum animarum & utilitatem subditorum civitatis diocesis, & provinciæ antedictarum per di-

ctum Concilium provinciale finem debi-
tum sortiantur. Vt autem superfluitatum
& pomparum inanium jactantiam præclu-
damus, vobis tenore præsentium præcipi-
mus & mandamus quatinus Abbates dicti
archipresbyteratus vestri ex parte nostra
inhibeatis ne ultra quinque equitaturas ad
longius & unum saumerium pro se & fami-
lia sua secum adducere præsumant, si re-
prehensionis nostræ aculeos de inobedien-
tia voluerint evitare. Certificantes nos per
vestras litteras apertas de citatione & res-
pensione prædictorum citatorum. Præsen-
tes litteras nihilominus restituentes porti-
tori earum sigillo vestro impendente sigil-
latis in signum receptionis earundem.
Datum ut suprâ.

PETRUS &c. dilecto nobis in Christo
Archipresbytero Redesii inferioris, vel
ejus locum tenenti, salutem in salutis au-
ctore. Inter assiduas curas &c. *ut in epistola
ad Archipresbyterum Narbonesij.* Datum ut
suprâ.

*LITTERÆ PETRI ARCHIEPISCOPI
Narbonensis Episcoporumque totius Concilij
Biterrensis, quibus restantur controversiam
de prerogativa sedis pretenso ab Episcopo
Carcassonensi motam fuisse in Concilio Bi-
terrensi, iudicium verò causæ in aliud tem-
pus dilatatum fuisse sine præiudicio iuris
eiusdem Episcopi Carcassonensis.*

NOVERINT universi præsentis lit-
teras inspecturi quòd cum nos
Petrus Dei & apostolicæ sedis gratia san-
ctæ Narbonensis Ecclesiæ Archiepiscopus
celebremus Biterris nostrum provinciale
Concilium anno Domini millesimo cccc.
primo, die vii. Novembris, cum diebus
sequentibus opportunis, suborta quæstio-
ne inter venerabilem fratrem nostrum Do-
minum Girbertum Episcopum Carcasso-
nensem ex una parte & alios venerabile
fratres nostros coëpiscopos præsentis in
dicto Concilio existentes, super prioritate
sedendi, ex altera, dicente dicto Episcopo
Carcassonensi se debere sedere à parte
nistra primò & immediatè post sedem no-
stram, posito quòd alij essent antiquiores
Episcopi promotionis prioritate artenta
aliis dicentibus in dicta prioritate sedis di-
ctum Carcassonensem Episcopum nul-

lam sedis habere, sed secundum prioritatem promotionis dictum Episcopum sedere debere, prout aliis competit & de jure communi existit; tandem pro bono pacis & concordiae duximus ordinandum quod dictus Carcassonensis Episcopus sedeat in parte praedicta post venerabilem fratrem nostrum Magalonensem Episcopum, qui antiquior est in promotione praefato Carcassonensi Episcopo. Hoc salvo & retento, quod per hoc nullum praedictum dicto Carcassonensi Episcopo generetur, si probare vel docere legitime poterit infra annum per testes vel instrumenta vel privilegia vel quavis alia legitima documenta se debere habere praerogativam praedictam. Qui dictus Carcassonensis Episcopus protestatus fuit ibidem quod sedendo in dicta sede post dictum Dominum Magalonensem Episcopum, quod juri suo in possessione vel quasi seu proprietate praedictae non intendit quantum ad praerogativam sedendi praedictam, si appareat in futurum ipsum dictam praerogativam nomine suo & Ecclesiae Carcassonensis habere debere. Quibus salvitatibus & retentionibus per nos factis, & protestationibus per dictum Episcopum dictis, praefati venerabiles fratres nostri, scilicet Magalonensis, Agathensis, Vticensis, Nemausen-

sis Episcopi, dum tamen infra annum legitime de universis appareat, consenserunt. Et in testimonium præmissorum nos dictus Archiepiscopus & præfati suffraganei nostri superiùs memorati sigilla nostra præsentibus litteris duximus apponenda. Datum Biterris anno quo suprà, & die 1.º Novembris.

C A N O N E S.

IN nomine sanctæ & individuæ Trinitatis, patris & filij & spiritus sancti Amen. Infrascriptæ constitutiones fuerunt factæ & editæ per Reverendissimum Patrem in Christo Dominum Petrum De & apostolicæ sedis gratia sanctæ Ecclesiæ Narbonensis Archiepiscopum, Biterris suo sacro provinciali Concilio approbantem.

PASTORALIS curæ nostris humeris & animis inhærentis sollicitudo nos assiduè excitat & ammonet ut juxta nobis creditæ dispensationis officium subditorum commodè vigilantem & indefesso animo intendamus. Amplectimur siquidem plerunque meditationis studium & laborem, ut evulsis & dissipatis vitiiis, ædificatis & plantatis virtutibus, excessibus emendatis, & moribus reformatis, eorundem animas, quantum divina gratia permittit, lucrum Domino facerent.

ciamus. Ideoque nos Petrus miseratione divina sanctę Narbonensis Ecclesię Archiepiscopus, & P. Agathensis, Arnaldus Magalonensis, Helias Vticensis, Girbertus Carcassonensis, & Iohannes Nemausensis Episcopi, apud Biterrim provinciale Concilium cum procuratoribus aliorum venerabilium Episcoporum provincię absentium, & Capitulorum tam nostrorum quám ipsorum, Abbatibus, Prioribus, & aliis personis ecclesiasticis pluribus dictę provincię vocatis invitatis ad idem Concilium & citatis, celebrantes, constitutiones infrascriptas pro subditorum optata salute animarum & profectu & quiete ecclesiasticę libertatis, de eiusdem totius Concilij consilio unanimi & consensu, ad honorem, laudem, & gloriam divini nominis duximus promulgandas, quas & contenta in eis per omnes nostros subditos teneri volumus irrefragabiliter & servari, protestantes quod per ipsas constitutiones vel ipsarum aliquam statuti provincialibus vel synodalibus seu Ecclesiarum cathedralium vel collegiatarum rationabiliter editis in nostra provincia derogare non intendimus, nisi in quantum dictis nostris statutis infrascriptis reperirentur per contrarietatem vel aliàs obviare, nec privilegiis nobis indultis in aliquo derogare. Volentes nihilo-

minus quòd eadem statuta non ligent aliquem vel astringant, donec in proximis synodis episcopalibus fuerint publicata. Adicientes quòd in casibus ubi absolutio vel relaxatio non reperiretur in ordinatione præsentis Concilij reservata, singuli Episcopi subditis pro suæ discretionis arbitrio per se vel alios possint à sententiis in istis nostris constitutionibus latis absolutiois vel relaxationis beneficium impartiri.

I. In primis, cùm felicis recordationis Dominus Gregorius Papa X. per sacrum constitutionis oraculum invitaverit quoslibet Christiani nominis caractere insignitos, ut nomen illud quod est super omne nomen, videlicet Domini Iesu, exhibitione reverentię specialis attollerent, & præcipuè dum aguntur sacra mysteria, illos quodocunque decenter veneratione dignum devota capite inclinatione monstrarent; nos de nostrorum salute solliciti subditorum, volumus ut singuli Rectores & Vicarij Ecclesiarum nostrę provincię ad hoc ipsum faciendum plebes sibi subjectas moneant efficaciter & inducant. Et ut illi id libentiùs faciant, quòd uberioris retributionis præmium exinde sibi senserint proventurum; nos singuli in illis gloriosi nominis se inclinantibus reverenter, dum divina

dicentur officia, verè tamen pœnitentibus & confessis, x. dierum concedimus indulgentiam, perpetuis temporibus, quotiens, ut præfertur, id fecerint, valituram.

II. Si propter Christum reverentiam sanctis ejus impendere jubemur, dignum est sacrum corpus ejus coli veneratione præcipua, quod utique pro nobis in illius passionis memoriam consecratur. Statuimus igitur quatinus singuli Rectores & Vicarij Ecclesiarum nostræ provinciæ parochianos suos salutaribus monitis inducere studeant sanctissimum corpus dominicum, dum Presbyter ipsum portat in viaticum ministrandum ægroto, reverenter associant, ac luminarium adhibitione decenter honorent; illis qui associant de die vel nocte sine luminaribus x. qui autem cum luminariis vel sine luminariis mittent per alium de die xx. de nocte xxx. dierum de indulgentia ex concessione nostra, dum tamen confessi fuerint, habituris.

III. Item cum secundum sacrę Scripturæ testimonium multum valeat deprecatio justia assidua, eò quòd oculi Domini super justos, & aures ejus ad preces eorum, ut Psalmista testatur; pia deliberatione præsentis Concilij duximus concedendum, quòd quicumque subditus noster, verè tamen pœnitens & confessus, devotas ora-

tiones infundere seu pia vota emittere curaverit in Missarum solemnibus, ante divinæ majestatis conspectum, à quo bona cuncta procedunt, ut per suam ineffabilem clementiam Dominum Papam aut Regem ceterosve Prælatos nostræ provinciæ in sua pacis gratia conservare & custodire fidemque catholicam toto orbe terrarum multiplicare dignetur, x l. dies de injunctis sibi pœnitentiis relaxamus quotiens id duxerit faciendum.

IV. Sacri fontes, in quibus originale aboletur culpæ contagium per baptismalis aquæ visibile sacramentum, coli debent digno venerationis honore; ut nec indecentibus contrectationibus pateant, nec extrinsecus advenientium inquinamento fordescant. Statuimus igitur ut parrochialium Ecclesiarum Rectores & Vicarij prædictæ provinciæ, in quibus sunt fundati fontes hujusmodi, eos sic cum clavibus claudi faciant & aptari, & clausos teneant & aptatos, quòd nullis sordibus ad illos immineat accessus, potiùsque reverentia illius quod ibi traditur sacramenti succrescat.

V. Item Conciliorum provincialium prædecessores nostros Narbonenses Archiepiscopos eorumque suffraganeos olim sanctorum vestigiis inhærentes, & certa

aliquibus eorundem statuta pro qualitate & conditione temporum, prout nobis melius visum est expediens, temperantes & etiam moderantes, hoc sacro approbante Concilio statuimus & etiam ordinamus quòd quicumque, cujuscunque conditionis aut status existat, qui scienter & temerè quascunque res, bona, possessiones, & jura mobilia seu immobilia aut se moventia, quæ tamen mobilia seu se moventia valorem xx. solidorum monetæ currentis communi æstimatione excedant, Ecclesiarum secularium seu regularium aut quorumcunque religiosorum seu piorum locorum, seu personarum ecclesiasticarum, invadere, occupare, rapere, aut personas ecclesiasticas, seu eorum domos, quas inhabitant, invadere, ferrare, seu violenter expugnare, vel aperire præsumpserint, nisi infra vi. dies à tempore invasionis, occupationis, rapinæ, clausuræ, fracturæ, expugnationis, & aperture hujusmodi satisfactionem & emendam plenariam fecerit de præmissis, si persona singularis fuerit, tam ipsa persona quàm quæcunque alia in præmissis dans auxilium, consilium, vel favorem, excommunicationis, si verò universitas, ex tunc interdicti sententias auctoritate præsentis Concilij ipso facto incurrat. Quòd si prædicti infra dictos vi. dies satisfactionem de præmissis

non fecerint competentem ; ex tunc nos Ordinarij prædicti, Vicarij, seu Officiales nostri, & nostrum quilibet in sua civitate & diocesi, ubi prædicta attentata fuerint, postquam ei constiterit de præmissis, ubi ea notoria non fuerint, super quo quilibet nostrum Ordinariorum, Vicariorum & Officialium cognitor & executor legitimus censeatur, potestatemque habeat cognoscendi etiam & de plano, absque strepitu iudicij & figura, ubi ex more officio procedatur. Si verò notoria extiterint ; procedendo in eis sicut est de jure in notoriis procedendum, denuntiet seu faciat excommunicatos publicè nuntiari & etiam interdictos. Et nihilominus ad requestam dioecesanorum, Vicariorum vel Officialium suorum, in quorum diocesibus prædicta commissa fuerint, ceteri Ordinarij & Officiales dictæ provinciæ Narbonensis præfatos excommunicatos & interdictos aggravatos, si aggravati fuerint, in locis suarum civitatum & diocesum, de quibus requisiti fuerint, faciant publicè nuntiari.

VI. Item desiderantes illud præceptum generale Concilij pro animarum salute & catholicæ fidei testimonio salubriter institutum quòd omnis utriusque sexus, postquam ad annos discretionis, reverenter recipiat ad minus in Pascha Eucharistiæ Sa-

cramentum, sic à Christi fidelibus sollicitudini nostræ commissionis efficaciter observari quòd nulli quæsitis coloribus & simulatis devotionibus, vel aliàs, dum ab aliis quàm à propriis Sacerdotibus recipere velud se asserunt corpus Christi, fraudem convenientes facere canoni, fraudent potius semetipsos; præsentis deliberatione Concilij statuimus inhibendo quòd Curati civitatum & diocesum nostræ provinciæ nulli parrochiano suo, cujuscunque conditionis vel sexus existat, in festo Paschæ nec in octo diebus immediatè præcedentibus nec VIII. subsequens concedant licentiam recipiendi nec etiam alicui conferendi seu ministrandi sacramentum Eucharistiæ, nisi ex causa infirmitatis, extra Ecclesias suas parrochiales vel alias Ecclesias ubi per ipsos Curatos ministrari extitit consuetum. Si qui autem Curati hujusmodi statuti fuerint transgressores, auctoritate præsentis Concilij excommunicationis incurrant sententiam ipso facto. Prælati autem sic præsens statutum diligenter observent, nec alicui, nisi ex causa rationabili, recipiendi sacramentum prædictum illo tempore alibi quàm in parrochiali Ecclesia licentiam non concedant.

VII. Item cùm deceat viros ecclesiasticos, præsertim beneficia ecclesiastica ob-

tinentes, in modo vivendi sic inter homines
 exemplariter conversari, ut laïci eorum
 informentur exemplo, non autem ex Cle-
 ricorum abusu corruptis moribus defor-
 mentur; exhortamur in Domino omnes
 Clericos beneficiatos, aut in sacris ordini-
 bus constitutos, quòd ab inde inantea
 semper in diebus Sabbati à carnibus absti-
 neant, nisi ex causa necessitatis, vel nisi fe-
 stum Natalis Domini in die Sabbati conti-
 gerit evenire.

VIII. Ceterùm abominabilis, prob-
 dolor, sicut ad nostrum tam de longinquo
 quàm è vicino pervenit auditum, in qui-
 busdam partibus inolare cœpit abusus.
 Nam aliqui filij Belial, qui nec Deum ti-
 ment nec homines reverentur, iniquitatem
 bibunt ut aquam: qui dum sententias vili-
 pendunt, dum medicinam, quæ fuerat ad
 salutem, rejiciunt, mortis incurrerint pe-
 riculum, & ad interitum suæ perversitatis
 exemplo nonnunquam inducunt alios &
 seducunt. Isti siquidem in Dei oppro-
 brium, in contemptum promulgatoris, &
 sententię promulgatæ neglectum, non mi-
 nùs viliter quàm damnabiliter procedere,
 imò veriùs execrabiliter excedere non re-
 formidant; utpote dum adulterini Presby-
 teri vel Prælati confingentes officium, ac
 interdictum sibi usurpantes ministerium,

excommunicationem imò veriùs exsecra-
tionem versa seu perversa vice in excom-
municatores seu denuntiatores suos simu-
lare præsumant, accensos palearum fasci-
culos, aut candelas de cepo, aut titiones
ardentes in patellis coricis, aut fertagini-
bus, vel similibus vituperabiliter extin-
guendo. Cùm igitur talia & iis similia in
Dei vergant opprobrium, & ecclesiasticæ
disciplinæ redundant contemptum; statui-
mus & sub pœna excommunicationis di-
strictiùs inhibemus ne quis Clericus vel lai-
cus, cujuscunque ordinis, dignitatis, con-
ditionis, vel status existat, rem tantæ per-
niciæ de cetero per se vel alium aut pro se
vel alio attentare præsumat. Qui verò hu-
jusmodi saluberrimi statuti transgressor ex-
titerit, & infra triduum emendam exinde
competentem non exhibuerit, ex tunc se-
sciat præsentis Concilij auctoritate ipso fa-
cto excommunicationis vinculo innoda-
tum. Locus autem ubi hæc vel similia do-
mino loci sciente vel mandante vel ratum
habente, vel postquam requisitus fuerit vel
ejus locum tenens, ultra x. dies corrigere
negligente, præsumpta fuerint, ecclesia-
stico tamdiu sic remaneat suppositus inter-
dicto, donec ad mandatum Ecclesiæ, quam
delinquens offendit, & Prælato, quem ir-
reverenter despexit, sufficiens & idonea

satisfactio & realis emenda præstita fuerit
 pereundem; quam, cum in talibus non sit
 relaxanda vindicta, offensus Prælatus mi-
 nimè remittere valeat ullo casu. Eisdem
 poenis subjacere volumus illos & illas qui
 vel quæ talia fieri mandaverint, vel alias
 opem vel operam aut consilium præbue-
 rint, si rem tam damnabilem prodire con-
 tingerit detestabiliter in effectum; addito,
 quòd eorum posterì usque ad secundam
 generationem in Clericorum collegium
 nullatenus admittantur, nisi priùs per Me-
 tropolitanum

*Reliqua desunt in codice M S. Ecclesie
 Helenensis.*

CONCILIVM VAVRENSIS
 Habitum anno MCCCLXVIII.

*Littera Urbani Papæ V. ad Petrum Archiepi-
 scopum Narbonensem, quibus ei præcipitur
 provincie sue Concilium celebret, in eoque
 tractet de reformatione morum, cunctaque
 ad se referat.*

VRBANUS Episcopus servus servorum
 Dei venerabili fratri Archiepiscopo
 Narbonensi salutem & apostolicam
 benedictionem. Sacrorum canonum testa-
 tur auctoritas quòd olim sancti Patres, tam
 Romani